

Veghe

Daniel Vișan-Dimitriu

Ai adormit, prințesa mea? Visezi?
Ești obosită după greul zilei?
Aș vrea să intru-n visul tău, să vezi
plutirea prin înalturi a acvilei.

Eu te-aș chema să te ridici în zbor,
să-mi fii alături sus, pe-un cer albastru,
să ne-aruncăm, vijelios, pe-un nor
mai depărtat de toți ceilalți, sihastru,

iar apoi, ca și zeii din Olimp,
să ne-mplinem iubirea în tăcere,
prin trupurile noastre, în alt timp,
îmbrățișați în clipe de plăcere.

Să intru-n visul tău, să te trezesc?
În somnul liniștit, pari o copilă ...
pe care o veghez ... și o iubesc.
Încep să mă transform ... Sunt o acvilă.